



f Voetafdruk van AM

Mijn naam is Anne Marie Willemsen en ik ben natuurgids bij IVN De Oude IJsselstreek in de regio de Graafschap. Naast natuurliefhebber ben ik graag te voet op pad en tijdens de lockdowns heb ik dan ook diverse wandelingen gemaakt in de omgeving van Doetinchem. Hieronder vind je een wandeling die ik in januari van dit jaar heb gelopen in de omgeving van Baak. Met het verhaal uit het boek 'de laatste Heer' van schrijfster Astrid Schutte in mijn hoofd, over

de ondergang van de standenmaatschappij in de Achterhoek, liep ik een combinatie van de rode en de gele route van het Wandelnetwerk vanuit Baak, waar het zich allemaal afspeelde rond Huis Baak met kasteelheer Helmich en bankdirecteur Schutte.



Ik start de route bij het Wapen van Baak, (<https://hetwapenvanbaak.metro.rest/?lang=nl>), het centrum van Baak, waar het een gezellige boel is bij een vuurtje en een tent. Direct daarna passeer ik de grote Sint-Martinuskerk, zo kenmerkend voor Baak en voor een belangrijk deel gefinancierd door de familie Helmich.



Na wat geslinger door het bos kom ik in open veld langs één van de vele watergangen in de buurt van de IJssel, de Floed.

Ik vervolg de rode route het dorp uit en loop langs de vijver voor Huis Baak, waar een deel van het verhaal zich heeft afgespeeld.



Ik zit nu op de gele route en kom door een prachtig beukenbos waar goed zichtbaar is dat er onder deze bomen niets groeit, maar zoals later blijkt wel van alles leeft!



Aan de achterkant heb ik een beter zicht op het complex en probeer me voor te stellen hoe het daar toen moet zijn geweest.



Drie reeën kruisen mijn pad en ik probeer ze te volgen, maar ze laten zich niet nog eens door mij verrassen!

Na wat gemijmerd te hebben over het verleden, kom ik terug naar het nu en glibber door het Hertenbos, waar een omgevallen boom het pad heeft versperd en een nieuwe route is ontstaan. Ik passeer idyllische boerderijen om even later via een klein stukje asfalt toch weer op een onverhard pad uit te komen langs de grote weg.



Ik kom uit op een zandpad vanwaar ik een prachtig zicht heb op de grote kerk.

Inmiddels ben ik overgestapt op een stukje blauwe route en



zie in de verte het gebouw van de Coöperatie en het daarnaast gelegen voormalig bankgebouw, woning van de familie Schutte. Ik neem nu na een kleine 10km de kortste weg via de oude R.K. school terug naar de kerk.

Zo, de omgeving heb ik weer in beeld en ik kan mijn boek gaan uitlezen! Het is volop genieten in de Achterhoek.

Uit: De Composiet 2022, maart/april/ mei.

Meer wandelingen in het land van De laatste heer: <https://astridschutte.com/>